

Sygn. akt V CSK 554/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa Agencji [...] w W.

przeciwko M. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 marca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 25 lutego 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 2 700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwana M. W. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 lutego 2015 r., w którym oddalono jej apelację od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 27 marca 2014 r. W wyroku tym Sąd Rejonowy zasądził od pozwanej na rzecz powodowej Agencji [...] należność z tytułu zaległego czynszu dzierżawnego.

W skardze kasacyjnej pozwanej podnoszono zarzuty naruszenia prawa procesowego i prawa materialnego, tj. art. 233 § 1 k.p.c., art. 207 § 6 k.p.c., art. 177 § 1 k.p.c. i art. 693 § 1 k.c.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca wywodziła, że skarga jest oczywiście uzasadniona, ponieważ doszło do naruszenia wskazanych przepisów prawa procesowego i prawa materialnego (s. 2 skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę (k. 330 i n. akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje - wbrew stanowisku skarżącej - przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarga kasacyjna nie jest bowiem oczywiście uzasadniona w świetle ustaleń faktycznych dokonanych przez Sądy meriti.

Spór skoncentrował się na zasadności dochodzenia przez stronę powodową czynszu dzierżawnego w wysokości objętej pozwem za okres objęty umową dzierżawy. W umowie tej przewidziano m.in. to, że nie będzie pobierany czynsz za nieużytki (§ 15 ust. 3 umowy). Sądy meriti ustaliły, że powódka w żaden sposób nie wykazała, że grunty objęte umową stron były inne niż wskazywała to zawarta umowa dzierżawy. Sąd ten mógł przyjąć, że same zeznania świadków i zdjęcia nieruchomości nie były dostatecznie miarodajne w tym zakresie (s. 4 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Sąd Rejonowy pominął zgłaszane przez pozwaną dowody i wyjaśnił przyczyny tego pominięcia (jako nieistotne dla rozstrzygnięcia, s. 9 uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 27 marca 2014 r.). W związku z takim pominięciem dowodów pełnomocnik pozwanej nie zgłosił odpowiednich zastrzeżeń do protokołu (art. 162 k.p.c.). Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że pozwana nie podnosiła ponadto odpowiednich zarzutów, które mogłyby doprowadzić do zmniejszenia dochodzonego roszczenia (np. potrzeby obniżenia czynszu dzierżawnego, zarzutu potrącenia ewentualnych nakładów).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., 108 § 1 k.p.c., §§ 6, 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).

I.n